

ÚTI STÓÐ EIN . . .

Teir útihestu færoyinginum

Undir viðgerðini av studenta-skúlamálinum hendi tað, at aldri áður er hent her á landi, at ein tingmeiraluti sýtir færoyskum handverkarum at koma upp í part, tá eitt av størstu arbeiðum lögtingsins skal gerast.

Javnaðarmenn lögdu inn á ting málið um bygging av einum kost-skúla í samband við bygging av skúlabyggingum til okkara hægri skúla.

Her var talan um eitt mál, sum hevði allar færoyingar aftan fyri seg, eitt mál, tingmenn, ið ynsktu at liva sum politikkarar ikki kundu skjóta frá sær longur.

Uppskot komu tessvegna mong fram um loysnina av hesum spurningi.

Eitt var — tað besta — at gera sum rektor skúlans, Th. Nygaard talaði um í útvarpinum at nýta húsin í Hoydølum til kostskúla og byggja har upp nýggjar skúlabyggingar. Sjúklingarnir í Hoydølum skuldu flytast oman til tess serligt bygt hús niðri við »Donning Alexandrines Hospital«.

Eitt annað uppskotið var at byggja svenskt barakkhús við Viðalundina.

Her var talan um tilboð gjøgnum norðmannin Ihlen.

Arbeidsmannafeløgin og Handverksmeistarafelagið í Havn mótmæltu at lata arbeiðið gera í Svøriki og kravdu, at byggingarnir skuldu útbjóðast, so at færoyskir handverkarar kundu fáa høvi til at vera við.

Harður var orðadrátturin á tingi um hetta mál.

Fyri javnaðarflokkin góvu P. M. Dam og J. Fr. Øregaard tingmeiralutanum tær hardastu ábendingar fyri at skúgva færoyingar til viks í hesum arbeiði. Ein óforsvarlig gerð í hesi tíð, tá ið túsund av okkara bestu arbeiðarum megna leita sær burtur úr Føroyum, tí her er ov lítið at gera.

Øregaard helt fyr, at hann vildi ynskt, at í tinginum var eitt apparat, sum kundi »registrera« heilan á tingmonnum, hvussu teir »regeraðu« yvir fyr uppskoti, sum setti okkara egna arbeiðarar til viks til frama fyri interessur einstakramanna og útlendingans, hvussu heilin á hesum monnum »regeraði«, tá ið teir finga seg at gera hesa ta mest ónasjónalu gerð, sum gjord er. Honum runnu í huga orð skaldsins: Úti stóð ein — tað var færoyingurin.

So komu tá uppskotini til avgerðar.

Fyrst eitt frá J. H. Danbjørg um at biðja í mánaða við atkvøðuni, so færoyskir handverkarar kundu

Tey vórðu feld av: Tjóðveldismonnum Hanusi við Høgadalsá, D. P. Danielsen og Fríðriki Hansen — Erlendur Patursson hirti ikki at vera á fundi, hóast telefonin gløddi eftir honum — fólkaflakksmonnum Poul Petersen, Hákuni Djurhuus, Fríðrikki Bláhamar, Knúti Nygaard, Samuel Ellefsen og Richard Long og gamla sjálfstýrismonnum Djóna í Geil og Samuel Peter Petersen og Kjartan Mohr.

Munnu tjóðveldismenn og fólkaflakksmenn nakrantíð aftur tora at krúpa út úr skammarholuni, teir nú eru lopnir í, og geyla um, at teir eru rættir færoyingar?

Munnu teir tora at gera tað aftan á hesu svika-gerð móti sínum egnum monnum fyri at tæna útlenskum og interessum hjá teim einstøku privatmonnum?

Munnu teir?

GLADUSTROK nr. 2 er komið. Nóg og ymist tilfar er. Oddagreinin snýr seg um veitsluhald hjá tí almenna og heldur blaðið, at áheitan frá fráhaldsfólkinum um at banna rúsdrekka á almennum veitsluhaldi man vera koyrt í pappírskurvuna. Annars er søga, ið Knút Poulsen á Heiðunum, sum 4. mars fyllir 85 ár, skrivur um Eiðis kirkju, ymisk fráhaldstíðindi, felagstíðindi, barnastíð, myndir og frásøgn frá veitsluhaldi hjá avhaldsfólkinum í Havn.

KIRKJUTÍÐINDI nr. 2 er komið. Har er m.a. frásøgn, Poul Petersen hevur skrivað.

Kjartan berserkur

Undir fyrstu viðgerð av landskipasmiðju og sleipistöð við øllum nútímans greiðum og tólum og lentleikum kom Dam at siga, at sjálvur harri lögtingsmaður Kj. Mohr hevur í sínum keypi av teirri stóru flótidokkini ássannað, at tær sleipistöðir, vit hava, eru ikki útgjardar til tey stóru arbeiðini, ið okkara sjóvinnu, okkara lands framtíð torvar.

Arbeiðið má verða verandi í landinum!

fáa tíð til at koma við einum tilboði.

Tað fall!

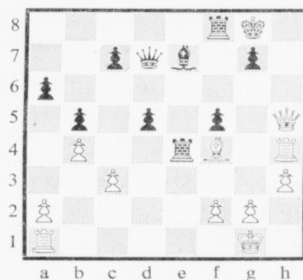
So komu uppskotini — eitt frá javnaðarmonnum og eitt frá Trygva Samuelsen o.fl. um at hava skúlan í Hoydølum. Hesi uppskot vildu so eisini gingið færoysku handverkarunum á mæti.

Men tey fullu við.

TALVIÐ

»Mangur er leikur í longum talvi.« segdu teir gomlu.

Í útvarpinum hoyra vit nú dag um dag leikirnar, ið gjordir verða í talvinum millum Havnar Telvingarfelag og Vestmannahavnar Talvfelag. HT leikar hitt hvíta fólkið og VT hitt svarta. Vit endurgeva her eina mynd av talvinum, sum stóðan var seinnapartin ígjár. Hartil prenta við leikirnar, ið higartil eru leikaðir, og soleiðis ætla vit at halda áfram hvønn leygardag, til talvið er liðugt:

Hvít:

Svart:

1. e2—e4	e7—e5
2. R1. g1—f3	R1. b8—c6
3. B. f1—b5	a7—a6
4. B. b5—a4	R1. g8—f6
5. 0—0	B. f8—e7
6. R. f1 e1	b7—b5
7. B. a4—b3	d7—d6
8. c2—c3	0—0
9. d2—d4	B. c8—g4
10. B. c1—e3	R1. f6×e4
11. B. b3—d5	Fr. d8—d7
12. B. d5×R1. e4	d6—d5
13. B. e4×h7†	K. g8×B. h7
14. d4×e5	Fr. d7—e6
15. R1. b1—d2	R1. c6×e5
16. B. e3—f4	f7—f6
17. h2—h3	B. g4×R1. f3
18. R1. d2×B. f3	R1. e5×R1. f3†
19. Fr. d1×R1. f3	Fr. e6—d7
20. Fr. f3—h5†	K. h7—g8
21. R. e1—e3	B. e7—c5
22. R. e3—g3	R. a8—e8
23. R. g3—g4	R. e8—e4
24. b2—b4	f6—f5
25. R. g4—h4	c5—e7

Hví, Erlendur, sigur tú ósannind við vitandi og vilja?

Tú veitst, at hvørki Hedtoft ella H. C. Hansen hava givið javnaðarmonnum boð um nakra støðu í sjómarksmálinum.

Tú veitst, at hin einasta rætta støða í sjómarksmálinum var javn aðarmannastøðan.

Okkara »fyrivarni« var einki fyrivarni, men ein treyt.

Tóku bretar ikki skrivliga við henni, varð einki av nokrum sáttmála, gingu teir við, ja, so høvdu vit vunnið so langt sum íslendingar — og tá var nóg vunnið.

Hetta veitst tú, og hetta geva allir sjómenn javnaðarmonnum viðhald í.

Petur.

Stjórnaflakksmenn feltu einmælt frítíð við lön til fiskimenn

Uppskotini til frítíð við lön til fiskimenn vóru til atkvøðugreiðslu hósdagin 27. februar.

Dams uppskot fekk 8 atkvøður (5 javnaðarmanna og 3 tjóðveldismanna).

Erlends Paturssonar kom so til atkvøðu og fekk allar javnaðarmanna og tjóðveldismanna atkvøðurnar.

Hóast fleiri tjóðveldismenn viðgingu, at bara Dams uppskot kundi praktiserast til fullna, greiddi Erlendur Paturssonur og Hanus við Høgadalsá ikki atkvøðu fyri tí.